

dohodou stran mohou ustanovení o místní příslušnosti býti změněna. Z toho plyne, že rozsudek v odpor vzatý netrpí zmatkem, a jest proto, že námitka místní nepříslušnosti byla oběma nižšími soudy zamítnuta, další opravný prostředek dle § 528 c. ř. s. nepřípustným.

Čís. 558.

O tom, zda vůbec zřídit se má správce společné věci, lze při rozporu spolužlastníků rozhodnout jen pořadem práva.

(Rozh. ze dne 23. června 1920, R I 382/20.)

Soud prvé stolice vyhověl v nesporném řízení návrhu jednoho ze spolužlastníků, by ustanoven byl správce společné věci, ač druhý spolužlastník se tomu vzpíral. Rekursní soud odkázal návrh na pořad práva. Důvod: Dle § 836 obč. zákona rozhoduje v případě, kde má býti ustanoven společný správce, o výběru většina hlasů, nebo, nelze-li ji sehnati, soudce. Má-li se výběr státi soudcem, musí býti především jisté, že správce má býti jmenován. Nutno tudíž, aby majitelé společné věci se na tom shodli, že má býti správce jmenován, aneb musí to býti rozhodnuto pořadem práva. Soudu přísluší v řízení nesporném toliko výběr správce, nikoli však rozhodnutí o tom, zda správce má býti vůbec jmenován.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvod:

Dle § 836 obč. zák. náleží soudci případ, tam vytčený, aby jmenoval správce věci několika účastníkům společné, má-li takový správce býti zřízen. Otázka, má-li býti zřízen, musí tudíž napřed býti rozhodnuta, a to se nemůže státi, jak správně rekursní soud míní, v řízení nesporném. Plyně již z pojmu vlastnictví jakožto práva věci libovolně nakládati a každého jiného z toho vyloučiti (§ 354, 362 obč. zák.), že vlastník právě jako vlastník nemůže býti nucen dátí věc svou spravovati plnomocníkem, a to platí také o spolužlastnících, neboť jsou podle zákona i oni oprávněni, spravovati věc svou sami, ovšem společně (§ 833 obč. zák.). Povinnost zřídit správce předpokládá dle toho zvláštní důvod závazku, jako zákon, smlouvu, poslední pořízení a pod.; zdali však tu skutková povaha takového zavazovacího důvodu jest či není, může, když účastník povinnosti té neuznává a zřízení správce se brání, rozhodnuto býti jen pořadem práva. A jen o to v daném případě jde, může-li navrhovatel odpůrce zřízení správce vnutiti, jak se o to návrhem svým pokouší. Zda odpůrce jako spolužlastník právem či neprávem správy se ujal a jak jí vede, zda dobré či špatné, je tu ihostejno, ty otázky sem nenáleží.

Čís. 559.

Zákon o požadovacím právu drobných pachtýřů (ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Požadovací právo přísluší pachtýři, třebas byl v celoročním služebním poměru vůči propachovateli a třebas mu pozemek byl propachován jako součástka mzdy nebo služného, jen když propachování nestalo se pouze a jedině v důsledku celoročního služebního poměru.